

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/16/2015
Identifikačné číslo spisu:	8110010702
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8110010702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného P. U. pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. októbra 2013, sp. zn. 5To 25/2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T 62/2010, z 10. júna 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. U. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený P. U. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov z 10. júna 2013, sp. zn. 33T 62/2010, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu bol uložený, podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenástich) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona mu bola nariadená protialkoholická liečba ambulantnou formou.

Zároveň bol zaviazaný k náhrade škody poškodenej R. U., pričom zdravotnú a sociálnu poisťovňu súd odkázal na občianske konanie.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. októbra 2013, sp. zn. 5To 25/2013, na podklade odvolania prokurátora, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil vyššie citovaný rozsudok vo výroku o treste a obvinenému uložil, podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obvineného P. U. podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Dňa 4. decembra 2014 podal obvinený P. U. prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nevykazuje všetky obligatórne znaky na naplnenie skutkovej podstaty, nakoľko nebola naplnená subjektívna stránka predmetných činov, ktorými bolo spôsobené zranenie poškodenej.

Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku je pritom dané podľa jeho názoru v tom, že v celom trestnom konaní nebolo preukázané, že mal v úmysle spôsobiť smrť poškodenej (skutok pod bodom 1/) a nebolo ani preukázané, že skutok pod bodom 2/ spáchal.

Obvinený tiež upozornil na tú skutočnosť, že súdy nevykonali dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, čoho dôsledkom bolo podľa jeho názoru nesprávne právne posúdenie zisteného skutku resp. nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia a vychádzali iba z dôkazov, ktoré svedčili v jeho neprospech, neprihliadli na závery znalcov, svedčiacich v jeho prospech. Zároveň hodnotil výpovede svedka a poškodenej.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec vráti I. stupňovému súdu, aby znovu konal a rozhodol.

Dňa 21. januára 2015 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie prokurátora Krajskej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje a navrhuje preto podané dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Poškodená sa vyjadrila tak, že súdy správne zistili spáchanie skutkov obvineným a tieto aj správne kvalifikovali a preto navrhla jeho dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. i/ a podľa ods. 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede jednotlivých svedkov a znaleckých posudkov, ktoré nezodpovedali predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav tak, ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzované skutky napĺňali všetky znaky skutkovej podstaty tak obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu či obvinený zaútočil nožom na poškodenú v úmysle ju usmrtiť, ako je to konštatované v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky

obvineného smerujú aj ohľadom vzťahu k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa jeho názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatela a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatela, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.